

Aventurile lui
Sindbad
marinarul

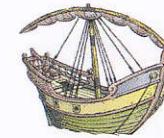
Repovestire de Katie Daynes
Ilustrații de Paddy Mounter

Consultant de lectură: Alison Kelly,
Roehampton University

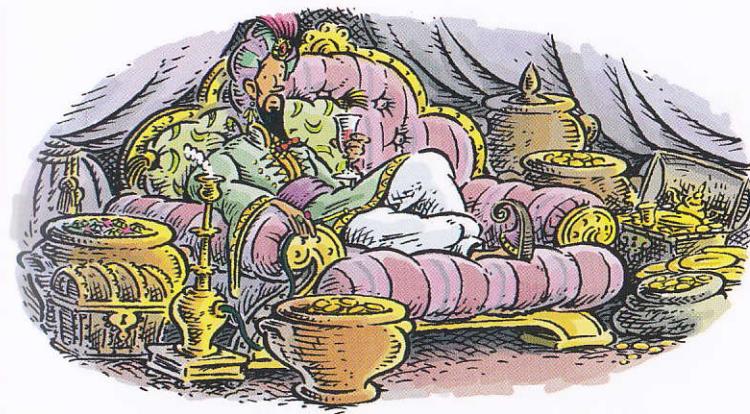
Cuprins

Capitolul 1	Prima călătorie a lui Sindbad	3
Capitolul 2	Dor de ducă	10
Capitolul 3	Uriașul lacom	17
Capitolul 4	Turme de oameni	24
Capitolul 5	Răzbunarea păsării roc	29
Capitolul 6	Râul învolturat	36
Capitolul 7	Ultima călătorie	41

Capitolul 1

Prima călătorie a lui Sindbad

Demult, în cetatea Bagdadului, locuia Sindbad cu tatăl lui, un negustor bogat. Când a murit, neguțătorul i-a lăsat fiului său întreaga agoniseală.

Sindbad era atât de bogat, încât nu avea nevoie să muncească. În schimb, își cheltuia tot avutul pe veșminte scumpe și petreceri nemaivăzute.

Într-o zi, a constatat cu uimire că în pungă nu mai avea nicio lețcaie.

„Nu-mi vine să cred că am cheltuit toată averea!“ și-a spus el.

Așa că s-a hotărât să calce pe urmele tatălui său și să se facă negustor, ca să mai câștige un ban. Mai întâi, și-a vândut casa. Apoi a cumpărat mătăsuri scumpe și mirodenii de preț și s-a dus cu ele în port.

Lângă corabie a găsit un grup de negustori care încărcau mărfuri la bord. Aceștia i-au propus lui Sindbad să pornească împreună la drum.

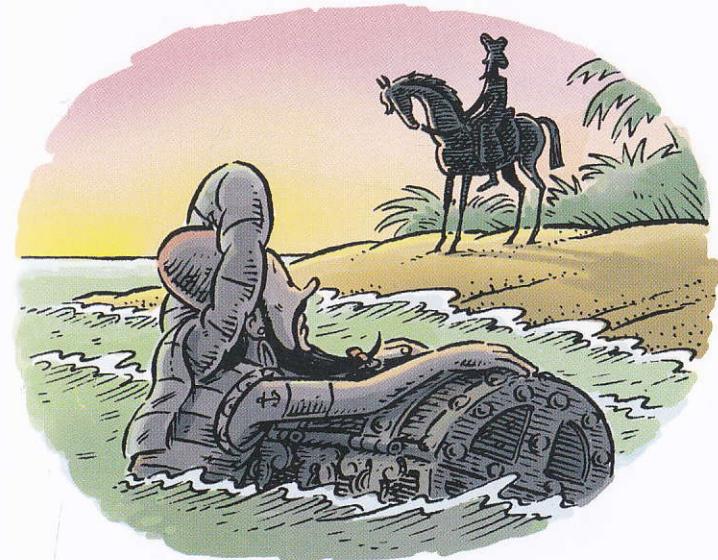
După o săptămână pe mare, au aruncat ancora lângă o insulă de nisip. Tocmai pregăteau cina la focul de tabără, când a început să se zgâlțâie pământul cu ei.

—Am debărcat pe o balenă! a strigat căpitanul și a pornit înot spre corabie.

Ceilalți au fost azvârliți în mare când balena a dat din coadă și s-a scufundat în adâncuri.

Mulți s-au înecat, dar Sindbad a avut noroc. S-a agățat de un cufăr de lemn și a plutit așa până dimineață. Când s-a crăpat de ziuă, ajunsese deja la țărmul unei insule îndepărtate.

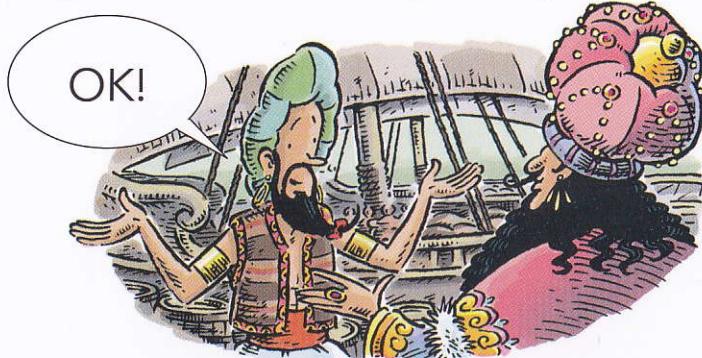

Un călăreț l-a văzut de pe mal și l-a dus la conducătorul acelui ținut, regele Mahrajan.

Sindbad i-a povestit regelui pățania cu balena.

—Și acum am rămas aici, departe de casă, a zis el oftând.

—Te iau în slujba mea și n-o să duci lipsă de nimic, i-a spus regele.

Într-o zi, Sindbad se afla la datorie, în port, când a venit la el un căpitan.

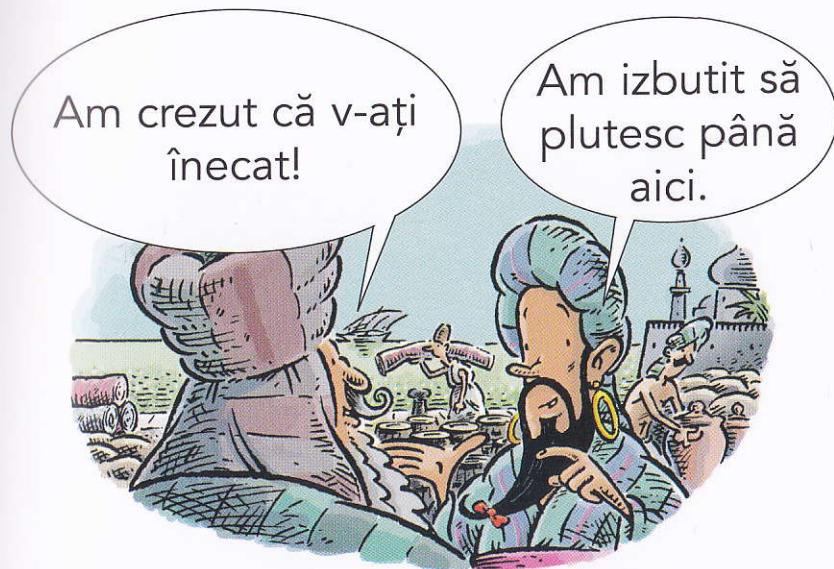
—Fiți bun, unde aş putea să vând mătăsurile și mirodeniile astea? a întrebat acesta.

Sindbad a rămas mut de uimire.

—Aveam și eu niște mătase ca asta... a zis el.

—Au fost mătăsurile unui neguțător pe nume Sindbad, i-a răspuns căpitanul.

—Eu sunt Sindbad! a strigat el atunci.

Căpitanul i-a dat înapoi lui Sindbad mătăsurile și mirodeniile. După ce le-a vândut la un preț foarte bun, Sindbad s-a urcat în corabia acestuia și a pornit spre Bagdad.